

עת"א 47252/05/23 - נתאנל בן משה (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בחיפה

08 יוני 2023

עת"א 47252-05-23 בן משה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עותר	נתאנל בן משה (אסיר), ע"י ב"כ עו"ד חן מאירי
נגד	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
משיב	

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

העותר הגיש עתירת אסיר במסגרתה הוא מלין נגד החלטת המשיב להעבירו מכלא "חרמון" לכלא "כרמל".

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר בפועל של שנתיים וחצי החל מיום 3.8.22 בגין הרשעתו על פי הודאתו בעבירות הנוגעות ליצור, החזקה ומכירת תוספי תזונה/סטרואידים שלא כדין בעת שהיה דמות מוכרת בקהילת מפתחי הגוף בישראל ומאמן כושר. זהו מאסרו הראשון. מסווג לקטגוריה ב'1. בתאריך 14.05.23 הורה הגורם המוסמך אצל המשיב, ועדת העברות מחוזית, על העברת העותר מכלא חרמון לכלא כרמל, זאת נוכח התנהגות שלילית.

העותר טוען כי הועבר מבית הסוהר חרמון לכלא כרמל בשל לקיחת מזון מהמטבח. נטען כי העותר מצוי בעיצומה של קבוצה טיפולית לעברייני מרמה ואין מענה דומה בבית סוהר כרמל. נטען כי נותרו לעותר 2 מפגשים לסיום קבוצת מרמה והוא תפקד בצורה מיטבית. מכיוון שהעותר מקפיד לשמור על תזונה ואימונים והתזונה שהוגשה בבית סוהר חרמון איננה מספקת דיה, העותר נהג לקבל מהמטבח באישור סוהר חזה עוף בכמות גדולה יותר. באחת הפעמים הסוהר לא היה נוכח ולכן לקח. בעקבות דברים אלה נענש העותר ונמסר לו שבתום הבידוד יוכל לחזור לאגף, אך במפתיע הועבר לבית סוהר אחר לאגף סגור שורץ סמים. נטען כי מדובר באסיר חיובי שזהו מאסרו הראשון, ללא חמ"ן קודם. בנסיבות אלה היה מקום להתייחס בסלחנות לסיטואציה שארעה, במיוחד כאשר העותר היה על סף סיום קבוצת המרמה ועתיד להתייצב בפני וש"ר בראשית חודש ספטמבר. נטען כי יש בהעברתו כדי לסכל את הדרך השיקומית בה בחר. כמו כן, העברתו במפתיע ללא מתן הודעה מוקדמת נגועה בחוסר סבירות. העותר תרם מהידע שלו בכלא חרמון והיה בתהליך של הקמת חדר כושר. הוא מתאמן באופן קבוע וחשוב לו לשמור על תזונה מתאימה. לכן אירע המקרה שבגללו הועבר. הוא הסתמך בטעות על הסכמות קודמות שניתנו לו מפי סוהר שעבד במטבח. מדובר במזון. הוא הודה שלקח את

האוכל והביע חרטה. הוא הושם בבידוד. זה לא מצדיק גדיעת ההליך השיקומי והעברתו לבית סוהר שלא מתאים לעבר שלו ולרקע שלו.

המשיב טוען כי החלטות המשיב בנוגע להעברת אסירים בין בתי סוהר מצויות בליבת השיקול המנהלי-ארגוני של שירות בתי הסוהר אשר לו נתון מתחם שיקול דעת רחב ביותר בכל הנוגע לניוד אסירים בין בתי הסוהר. לאסיר אין זכות קנויה לרצות עונשו בבית סוהר מסוים או באותו בית סוהר למשך כל תקופת המאסר ולמשיב, כגוף שאחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבית הסוהר, שיקול דעת מרבי בעניין זה. נטען כי בהתאם לנוהל הכליאה שכותרתו "כללים בדבר העברת אסירים בין בתי הסוהר" אסיר אינו רשאי להגיש בקשה להעברה בטרם חלפו 3 חודשים מקליטתו בבית הסוהר או מהחלטת ועדת העברות קודמת, למעט מקרים חריגים, והקריטריונים להעלאת אסירים לוועדת העברות ארצית על ידי המחוז הם אסירים עם התנהגות טובה והעדר חמ"ן שלילי ב-3 החודשים האחרונים. ההחלטה בעניינו של העותר התבססה על התנהגותו השלילית של העותר ומדובר בטעמים המצויים בלב שיקול הדעת המנהלי. בגין האירוע שבנדון העותר הורשע בהליך משמעתי ביום 8.5.23. כן נטען כי העותר סיים טיפול בקבוצת מרמה בכלא חרמון וככל שהוא מבקש לשוב לכלא חרמון או לעבור למתקן כליאה אחר, תנאי בסיסי לבחינת הבקשה בחיוב הוא התנהגות חיובית במשך 3 חודשים לפחות קודם להגשת הבקשה. כלא חרמון הוא מתקן כליאה שיקומי-טיפול, בעל מאפייני ביטחון ותיקון מיוחדים למטרת תהליכי שיקום לאסירים המתאימים לכך לצורך שילובם בקהילה. לכן החשיבות של שמירת הסדר והמשמעת בחרמון הינה הכרחית ביתר שאת, אף מעבר לנדרש במתקני כליאה אחרים, קל וחומר שעה שרשימת ההמתנה לקבלה לטיפול הינה ארוכה. נטען כי ההחלטה בעניינו של העותר סבירה והתקבלה משיקולים ענייניים והעותר לא הראה פגם המצדיק התערבות בהחלטה. מדובר באירוע חמור כאשר מדובר באסיר שמרצה מאסר בגין עבירות מרמה. ההחלטה סבירה ומתחייבת בנסיבות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין העברתו של העותר מכלא חרמון, שכן לא נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

בכל הנוגע להחלטה בדבר קביעת מתקן הכליאה בו ישהה אסיר מסורה למשיב הסמכות ושיקול הדעת ורק במקרים חריגים יתערב ביהמ"ש בסמכויות שב"ס לעניין זה. למשיב שיקול דעת מרבי בכל הנוגע למקום מאסרו של האסיר, כגוף שאחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבית הסוהר [רע"ב 5695/19 **איסקוב נ' שב"ס** (08.09.2019)]; רע"ב 8858/15 **סיבוני נ' שב"ס** (03.08.2016); רע"ב 1460/11 **אבוטבול נ' שירות בתי הסוהר** (12.06.2011)]. לצד זאת יש לזכור כי על המשיב, ככל רשות שלטונית, מוטלת החובה להפעיל סמכותו באופן סביר ומשיקולים ענייניים בלבד ולאסיר, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעניינו לא תתקבל משיקולים זרים ולא תפלה אותו לרעה [רע"ב 8858/15 הנ"ל].

בעניינו לא מצאתי כי נפל בהחלטה פגם או חוסר סבירות המצדיקים התערבות. מהחומר שהוצג בפני עולה כי העותר ביצע עבירת משמעת ואף נשפט בגינה. מדובר בהתנהגות שלילית שאינה מתיישבת עם טיבו של כלא חרמון, שהינו מתקן כליאה שיקומי-טיפול פתוח וכפי שנכתב בהודעה מטעם סגנית מפקד בית סוהר חרמון מדובר באיסור שידוע לכלל האסירים ויש קושי רב בבית סוהר פתוח לפקח על האסיר שלא יבצע עבירה כזו בהמשך. בנוסף צוין בהודעה כי

העותר סיים את הטיפול בקבוצת המרמה והמענה הטיפולי בכלא חרמון הסתיים עבורו.

בנסיבות אלו ולאור המפורט, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב אינה סבירה. על כן, ומאחר שמדובר בשיקולים שנמצאים בליבת שיקול הדעת של המשיב, כגוף שאחראי על הביטחון והמשמעת בבתי הסוהר, הגוברים במקרה זה על האינטרסים של העותר, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטה לעניין העברתו של העותר מכלא חרמון והעתירה בעניין זה נדחית. יחד עם זאת, כפי שציננה ב"כ המשיב, ולאור כשרת הדרך הטיפולית שעבר העותר, פתוחה הדרך בפני העותר להגיש בקשה חדשה בחלוף 3 חודשים ובכפוף להתנהגות טובה בתקופה זו, לעבור מכלא כרמל. חזקה כי המשיב יסקול בקשה זו בהתאם לשיקולים הראויים והרלוונטיים בעניינו של העותר, בהתחשב בדרך השיקומית אותה עבר העותר ובהתחשב בכך שמדובר בעבירת משמעת יחידה שעניינה לקיחת מזון מחדר האוכל וטענותיו של העותר לעניין זה. בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ג, 08 יוני
2023, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא